

Nú kemur hon so endiliga

Fleiri ferðir hevur verið upp á tal, at Studentafelagið átti at smiðað plátu við bestu tættunum frá Studentakabarettunum. Studentarnir sjálvir, men serstakliga vælnogdir áskoðarar hava heitt á kabarettleikararnar og studentafelagsnevndir um at geva út plátu, men einki er reiðiliga komið burtur úr — fyrr enn nú.

Saman við ljómlíði, ið nevnr seg Harkalið (Jaspar Petersen, Kári Mouritsen, Annika Høydal, Jógvan Joensen og Jógvan Dahl), hevur Studentafelagið savnað nakrar fáu tætti saman á plátu, ið kemur til Føroya stutt fyri jól.

Fyrsta plátan av vónandi fleiri.

B
R
Ø
V

SAMA RÆTT FYRI ØLL

Fyri gott og væl íveimum árum síðan varð neyðugt at sanera pf. Bacalao, og hetta varð gjørt uttan at tað almenna setti serligar treytir viðvíkjandi leiðsluni, og nú gjordist aftur neyðugt at bjarga Tórshavnar Trolarafelag undan líkvidation — eisini uttan nakrar sum helst treytir, hvat má vera orsök til at finnst at við tað, at bæði Tórshavnar kommuna og landskassin binda seg til stóra ábyrgd fyri at hava nevndu feløg gangandi. Og hetta ger landstýrið og figgiarnevndin, hóast búskaparráðið hevur mett støðuna fyri framhaldi hettisliga.

Tað er nú ikki so sjáldan at sanering av fyrirkomur fyrirkemur — men bert eina einastu ferð hevur tað hent, at tað almenna hevur sett so harðar treytir at krevja menn ella menn úr nevndarsessi fyri at felagið yvir hóvur kundir fáa nakra hjálp. So harðar kunnu treytirnar setast móti vissum persónum og felag. So harðar treytir hava neyvan áður verið framsettar og vilja ei heldur nakrantíð fyríkoma aftur.

Nú er tað so, at einasta reidaravirki suðuri í Vági tíverri er komið so fyri, at tað hevur vent sær til landstýrið um hjálp fyri yvir hóvur at hava møguleika halda áfram. Og tað er at vóna, at bæði landstýrið og figgiar-

nevnd vísa hesum bygðarinnar einasta reidaravirki somu somd ír sum BACALAO OG TÓRS-HAVNAR TROLARAFELAG hava fingið, tí landskassans hjálp eiga øll sama rætt til.

Tað sum í hesum sambandi er áhugavert at konstatera, er at sami maður, ið var við at seta menninar í búskaparráðið, og nú ráðið ikki er honum til vildar, gevur hann búskaparráðnum tað skoðsmál, at so-leiðis sum tað er samansett, er lítið gott at venta.

HESI ØRÐ ERU HEILT EINASTANDANDI AT HAVA SÆÐ Á PRENTI.

Tað kann illa hugsast, at búskaparráðið varð sett fyri at gera vissum virkjum og persónum til vildar.

Nei slíkt má vera at ríða alt ov niðarlaga.

Hevði onkur annar málborði seg so margháltliga. — Ja, hvat hevði so hent?

Búskaparráðið var jú sett sum eitt mirakulverk sjálfstýris landsstýrisins. Men nú ruggar ikki rætt.

dS

Harra blaðstjóri

Gerð so væl og hýsið hesum fyrispurningi:

Fyri umleið einum ári síðan var eg so heppin at vinna í tí happadrátti, har vinningurin er at fáa loyvi at keypa eitt grundstykki frá kommununi. Seinri havi eg so fingið ognarbræv upp á stykkið, sum er burtur av trøð, sum kommunan eigur og hevur stykkjað út. Nú helt eg væl til standa og sakti sjálvandi byggiloyvi til sethús á hesum stykki. Tá hendi tað ótrúliga, at mær varð noktað byggiloyvi, av teirri orsök, at eingin vegur er til stykkið. Eg havi eina tveir ferðir síðan spurt um henda veg og fingið tað svar, at tað ber teimum ikki til at gera vegin í løtuni.

Nú er tað so, at eingin privaatmaður, sum eigur eina trøð, fær loyvi at stykkja út og selja grundstykki, fyrr enn vegur, vatn og annað tilíkt er í lagi.

Eg vil nú fegin loyva mær at spyrja: Hevur kommunan, sum hevur útstykkjað og selt hesa trøð, ikki skyldu at gera henda veg, og havi eg rætt at krevja, at hesin vegur verður gjordur sambært útstykkjargættan sum mær varð vist á, tá ið eg keypti stykkið?

Víðm.: Kommunan, sum útstykkjar eina trøð, hevur skyldu at gera veg. Í hesum forinum, sum talan er um her, má tað vera at vegurin, sum brævskrivarin nemur við, gongur gjøgnum annan manns ogn, og er tað ofta ógvuliga trupult at koma til settis við ognararnar, sigur tekniska deild býráðsins uppá fyrispurning.

Blaðstj.

STOVNAN AV LEIGARAFELAG I UMBUNA

Sum vituligt er liva tey ið leiga eitt ótrygt lív, tí tey vita ikki nær tey kunnu fáa uppsagn, og tað er einki sum eitur, verður leigari uppsagdur og ikki roynir at pakka skjótast møguligt, kann viðkomandi bara venta at fáa fútastevning og tá er einki sum eitur at verða skónaður, tí

tá er tað eigarin sum fær ynski sitt framt og honum er tað líka mikið um leigarin fær nakað innivist aftur ella ikki, tí tað sum umræður er at fáa leigarin út sum skjótast, so tað er einki uttan náttúrligt at leigandi taka seg saman og stovna LEIGARAFELAG, sum vónandi kann hjálpa teimum at bugva við minni íva fyri uppsagn o. ø.

Tað er heldur ikki bara ótryggleikin, ið neyðugur er at verja seg móti, men kanska líka nógv móti okurs leigu, fólk verða noyðd at rinda, og sum ger at mong ógntið gerast for fyri at seta sær eigið hús upp.

Frá almennari síðu má sigast at lítið hevur verið og verður hugsað um húsnæmyðina — serliga í Havnar býi, har fólk tilflytingin hevur verið og framvegis sigst verða í framtíðini. Væl eru nakrar reglur einaferð settar uppá prent viðvíkjandi leiging, og hvussu vánaligar tær reglurnar hava roynst teimum leigandi er royndur lutur.

Sjálvandi halda tey, ið út-leiga, at tá tey hava kunnað fingið sær hús, so kunnu onnur gera tað sama, men hetta er skeivur hugsunnarháttur.

Kanska hevði mangan verið so sum so, um so var, at eingin var at leiga.

Ein og hvør útleigari eigur at gera sær greitt, at hann ikki útleigar fyri at gera nokrum uttan sær sjálvum eina vælgerð — ókonomisk — tað er veruleikin og eigur at verða meira umhugsad — sostatt hevur leigarin ikki minni týðning fyri útleigarin enn útleigarin heldur seg hava fyr leigarin, og hevur út-leigarin so stutt ongan rætt at resonera yvir fyri leigaranum sum at hann ger leigaranum eina vælgerð og tí náttúrligt at leigarin góðvilliga boyggir seg fyri einum og hvørjum sum út-leigarin framsetur sum leigutreyt.

Varð meira hugsað um hvønn týðning útleigari og leigari hava yvir fyri hvørjum øðrum, mundi ivaleyst mangan verið betur vordíð teirra millum.

Tað er ikki bara sum at siga tað, at seta seg fyri hús í dag, sum t. d. grundstykkjaprisirnir eru og har aftrat at byggitalfarið er munandi hekkad — og so ikki at tala um útlánsrentuna, sum tykist hava fingið slíka ferð á seg, at hon er ikki til at stóga aftur. Hvarja termin er lánarin varur við rentuhækking — hált prosent — sjálvst spari-kassin er farin at kappast við bankarnar. So líkindini fyri húsbabygging eru alt annað enn tespilig at siggja fram móti. Og frá teimum ið ventast kundir ein rættandi hond hugsa einans um sín egna kropp.

Ibúðarspurningurin skuldi verið ein týðningarmikil sosial uppgáva hjá teimum, ið fegnir seta seg uppá tann hoga hestin, uttan so at hugsa stórt meir.

Ein skuldi næstan trúð, at hetta var eitt so mikið álvar-samt mál at tað átti betur uppi borið enn verða nýtt til valpro-pagandu til lógtings- ella sókn-arstýrsvæl.

Tann, ið kennur til hvat tað hevur at siga at leiga, kann ikki annað enn sympatisera við teimum leigandi, og tað er bara at vóna, at leigarafelagið, ið ætlandi verður stovnað, gerst

Fleir og fleiri leysingabørn

SAMMETT VIÐ GRANNALÖNDINI ER TALÍÐ AV BÖRNUM FÖDD UTANFYRI HJUNARLAG ÓGVULIGA HÖGT Í FØROY-UM OG STÖÐUGT VAKSANDI

Seinasta ár vórðu fodd 110 børn uttanfyri hjúnarlag í Føroyum. Hetta er reiðiliga nógv, men — hóast p-pillararnar — framhald av tí manngongd, ið verið hevur seinastu árin.

Í 1959 vórðu 6,9 pst. av øllum börnum fodd uttanfyri hjúnarlag. Tølini fyri 5 tey seinastu árin eru hesi:

1964	9,9	pst.
1965	10,6	..
1966	9,9	..
1967	11,7	..
1968	12,4	..

barnatalinum, síðan p-pillararnir komu á marknaðin.

Minkingin hevur verið so stór, at neyðugt fer at vera at taka framtidar skúlabýggingar, barnagarðar, sjúkrahús o. s. fr. til nýggjar kanningar.

Fyrstu 3 fjórðingsárin í ár vórðu 55.000 børn fodd í Danmark. Hetta er 2000 ferri enn um somu tíð í fjor og 12.000 ferri enn um somu tíð í 1966.

Barnatalið í Danmark minkar

Í Danmark hava menn leingi verið varir við, at vandi er á ferð við tí stórliga minkandi

FK

Inn í FK á jólavitjan

- tað lønar seg

Vit hava stórt úrval, t. d.:

DUNNUR 2300 g, bert 22,75
KALKUNIR, 10,50 kr. pr. kg
JÓLAGÆS 12,00 kr. pr. kg
HAMBORGARRYGGUR
við ongun beinum í,
pr. kg 24,00 kr.
AGURKUSALAT, 220 g,
2,25
REYÐKÁL, 570 g, bert 2,50
Fryst JØRÐBER, 400 g,
bert 4,35
GRØNMETISBLANDING,
fryst, 380 g, bert 3,75
LIVUR - FLESK til JÓLA-
LIVURPOSTEI, 500 g,
bert 5,35
MØRDEIGGJ, 350 g,
bert 2,60

VATNBAKKILSIDEIGGJ,
350 g, bert 4,60
Kinesiskar VÁRRULLUR,
2 stk., 190 g, bert 3,95
FERSKEN, 822 g, 4,25
ANANAS, 850 g, 4,68
MANDARIN, bert 3,08
Tjekkiskar BLOMMUR,
800 g, 3,50
DESSERT-PERUR,
570 g, bert 3,55
KVÆDER, 440 g, 2,85
Hollandskt EPLAMOS,
840 g, 2,60
DESSERT-KIRSUBER,
430 g, bert 4,75
DESSERT-ÍSUR
1 liter kr. 11,95

Gott úrval í
FISKAKONSERVES
OSTUR, ½ kg 4,40
SALAT, 200 g 2,58
JÓLAKONFEKT:
250 g, bert 6,20
160 g, bert 4,90
MARCIPANSNITTIR,
145 g, 4,00
KREMKONFEKT, 200 g 5,50
PIPARMYNTKREM,
130 g, 4,00
ROMTOPPAR, 140 g 3,80
Minnist til okkara biliga
KONFEKTMASSA,
500 g, bert 13,00
DADLUR, 283 g 3,50
FIKUR, 500 g 2,50

Minnist til okkara góðu SÚREPLIR, 10 kg, einans 18,50

APPILSINIR í kassum við umleið 22 kg, einans 38,00 kassin.

FØROYA KEYPSSAMTØKA
TÓRSHAVN